



**СВЕТА МИТРОПОЛИЈА ВЕЛЕСКА И ПОВАРДАРСКА  
ВЕЛЕС 1400**

Протокол бр. 106 од 21.06.2002

До  
Светиот Архиепископски Синод на  
Српската Православна Црква  
Белград

Ваша светост,

Од Божјата љубов повикани во битие за единство со Него во вековите на вековите, а преку Вашата светост прегрнати во едната, соборна и апостолска Црква, која не е нешто друго, туку самото тело на воплоотениот и воскреснат Христос, ние, Митрополитот Велешки и Повардарски, со сето свештенство, монаштво и побожниот народ на нашата Света Митрополија, одговарајќи на братскиот повик, упатен до јерархијата и побожниот народ на православната Црква во Македонија, од страна на Вашата Светост, Ве известуваме дека искрено, слободно и одговорно го прифаќаме предложеното литургиско и канонско единство со Српската Православна Црква и со целата православна икумена која е во литургиско единство со СПЦ.

Единството на Црквата не е додаток, туку суштината на постоењето во Црквата. Црквата е една, зашто еден е Господ и Спасителот на сите и секој што верува во Него и во Царството Божјо ветено од Него, треба да биде во литургиско и канонско единство со целата Православна Црква во светот. Сметаме дека наша епископска должност е самите да живееме, но и верниот народ да го поучуваме дека вистината на животот е само во единство со самиот Бог, но и со оние што се во единство со Него. Оние што упорно остануваат во раскол од кои било причини, но особено од етнофилетистички побуди, веќе се осудени од Цариградскиот помесен собор, а конечно ќе бидат осудени после Второто Христово Доаѓање, зашто повеќе и поверувале на лагата, отколку на вистината, зашто местото на личностниот Бог го замениле со својства на човековата природа.

Во обраќањето до архиепископите, свештенството и верниот народ во Република Македонија, Вие, Ваша светост, нагласивте дека Православната Црква во Србија „не настапува од национална исклучивост“ и дека „немате никакви, ни национални, ни територијални претензии во однос“ на македонците. Тоа сосема е доволно секому што е разумен, но во исто време и добронамерен, да биде убеден дека со чинот на единството никој нема да биде национално понижен. Всушност, вистинското вреднување на националната припадност е можно само во единство со сите народи од кои е составено телото Христово.

Бидејќи приемот во литургиско-канонското единство е „со безусловна братска љубов“, дека ништо, значи, не барате да менуваме во досегашната литургиска и административна пракса, освен, секако, што со канонскиот поредок на Православната Црква сте обврзани, да не можете да го примите во општење „оној клирик, на кој било јерархиски степен да припаѓа, кој има канонски и морални пречки за свештеничката служба“, ние се обврзуваме дека нема да бидеме во сослужување со Митрополитот полошко-кумановски г-дин Кирил, зашто неговата неподобност за стапување во кој било ерархиски степен и беше позната на Српската Црква, што се гледа од актот Син. Бр. 2348 од 3.08.1965 г., а од друга страна, нему му е забрането вршење на свештенодејства од страна на Светиот Синод на Македонската Православна Црква, со одлука бр. 125 од 7.08.1990 г., која до денешен ден не е укината.

Дозволете ни, Ваша светост, да се препорачаме на Вашите свети молитви и да Ве замолиме да нè спомнувате на светата Проскомидија, зашто, се надеваме дека, почнувајќи од денес, не сме веќе во раскол со Српската Православна Црква, а со тоа ни со православната икумена. Ве молиме да ги известите сестринските Православни Цркви, дека Велешката и повардарска Митрополија е во единство со Соборната православна Црква.

Ваш брат во Христа,

МИТРОПОЛИТ  
+Јован велески и повардарски